

nes, at hr. Langballe skal rejse et andet sted hen med sin fordomsfyldte tale.

Men jeg kunne jo spørge hr. Lars Barfoed, hvis det er tilladt en ordfører at spørge en, der har en kort bemærkning: Hvad fik hr. Langballes parti så ud af det her? Jo, man fører sig frem med, at man har fået delt bevisbyrde, men den delte bevisbyrde, man har fået ind i loven, var det ikke noget, ministeren under alle omstændigheder skulle have lavet? For når jeg læser eksperthøringen, så læser jeg en juridisk ekspert sige, at hvis ikke regeringen gør noget ved den delte bevisbyrde, er man i modstrid med EU-retten. Så det, Dansk Folkeparti har fået, er noget, regeringen alligevel skulle have lavet, fordi vi åbenbart ville være bundet af noget fra det EU, som hr. Langballes parti holder så meget af.

(Kort bemærkning).

Anders Møller (V):

Jamen jeg skal blankt erkende, at jeg ikke er så klog som Socialdemokraterne, som åbenbart bedst ved, hvornår det er godt for den enkelte lønmodtager at arbejde. Og jeg skal også for længst indrømme, at jeg har opgivet at forstå logikken i, hvornår Socialdemokratiet ønsker at inddrage arbejdsmarkedets parter, og hvornår man selv skal lovgive i Folketinget.

Forleden diskuterede vi jo arbejdsmiljø her i denne sal, og der var man stærkt lunken over for regeringens initiativ til at inddrage arbejdsmarkedets parter. Men i denne sag er det særdeles presserende, at det netop er arbejdsmarkedets parter, der selv skal aftale sig ud af det her forhold, til trods for at vi notorisk ved, at der er en enkelt lønmodtager eller to eller tre, eller hvor mange er der nu, som ikke kan få lov til at gå på deltid, selv om de har et ønske om det.

Derfor vil jeg gerne spørge Socialdemokratiets ordfører, om Socialdemokratiets arbejdsmarkedspolitik i dag er så hyklerisk indrettet, at der, hvor man i partiet er enig med arbejdsmarkedets parter, skal de selv stå for lovgivningen, og der, hvor man ikke er enig, skal der lovgives her i huset.

Og så taler man om, at det skulle være første gang, at det danske aftalesystem beklækkes. Har tidligere regeringer ikke også gjort præcis samme øvelser, nemlig at lave lovgivningsmæssige rammer for overenskomsterne?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg synes, at dagen i dag er en strålende dag for friheden her i Danmark. I stedet for, at man, som det er nu, ligger under for kollektivets tvang, får individet retten til frit at forhandle sig frem til deltid med arbejdsgiverne.

Jeg ved godt, at Socialdemokratiet har et meget forkrampet forhold til individets frihed, og jeg ved godt, at Socialdemokratiet har et meget forkrampet forhold og mistillid til borgerne, men hvorfor ønsker Socialdemokratiet så behårdt at nægte en arbejdstager og en arbejdsgiver retten til frit at aftale deltid, når begge ønsker det? Det er det, der er målet, det er det, der er hensigten, det er det, der er virkningen af det her lovforslag, og det er det, som Socialdemokratiet nu har brugt over 2 timer på forkrampet at forhindre.

Kl. 15.30

Hvad er det for en mistillid, Socialdemokratiet udøver i denne sag som i så mange andre? Hvorfor er det, Socialdemokratiet ikke tør have tillid til arbejdsgiveres og arbejdstageres frie ret til, når begge ønsker det, at aftale deltid?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jan Petersen for at svare, og derefter er det hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Nu indrømmede hr. Anders Møller, at han ikke var så klog som Socialdemokratiet. Det vil jeg bede om at andre i Venstres gruppe så tager hånd om. Det er nok lidt uden for den opgave, jeg skal udføre herinde.

Jeg kan da bekræfte, at vi tidligere har grebet ind i overenskomster, ja, når arbejdsmarkedet er brændt sammen. Det er noget, man kan gøre en gang imellem, og som man er tvunget til at gøre en gang imellem, for at det danske samfund kan fungere. Så det har vi gjort, ja. Venstre har jo, når det har været nødvendigt, også støttet det.

Men det er jo ikke det, der er tale om her. Her er der tale om et permanent overenskomstindgreb, som pålægger parterne en bestemt adfærd på et kerneområde i overenskomsterne, nemlig arbejdstid, og hvor man decideret griber ind for at koble vitale dele dels af overenskomststoffet, dels af hele tillidsmandssystemets opbygning af og lade det erstatte af individuelle aftaler mellem det, jeg mener er – og det vil virkeligheden også dokumentere – ulige parter, for sådan er